

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. Iu. Potînga)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, D. Băbălău, I. Dutca)

Î N C H E I E R E

28 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Valenga Ala, reprezentată de avocatul Rusu Serghei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Valenga Ala împotriva IMSP Spitalul Clinic Municipal nr.1 (Spitalul Clinic Municipal "Gheorghe Paladi"), intervenienții accesorii ÎS Servicii Pază a MAI, DVS Service SRL, Inspectoratul de Stat al Muncii, Consiliul Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de Muncă, Coptu Iurie, succesorul în drepturi lui Coptu Sergiu cu privire la anularea procesului-verbal nr.1 din 10 aprilie 2018 privind cercetarea cazului de agresiune a angajatului, constatarea evenimentului produs ca fiind accident de muncă, repararea prejudiciului material și moral, încasarea venitului ratat, încasarea indemnizației unice pentru pierderea temporară a capacității de muncă și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 17 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de Instituția Medico-Sanitară Publică "Spitalul Clinic Municipal nr.1 (Spitalul Clinic Municipal "Gheorghe Paladi"), casată parțial hotărârea din 15 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) și emisă o nouă hotărâre în această parte,

c o n s t a t ă :

La 16 iulie 2018, Valenga Ala s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva IMSP "Spitalul Clinic Municipal nr.1" cu privire la anularea procesului-verbal privind cercetarea cazului de agresiune a angajatului, constatarea evenimentului produs ca fiind accident de muncă, repararea prejudiciului material și moral, încasarea venitului ratat, încasarea indemnizației unice pentru pierderea temporară a capacității de muncă și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, la 10 martie 2018, deținând funcția de șef secție terapie nr.2 a IMSP Spitalul Clinic Municipal nr.1, aflându-se la locul de muncă, aproximativ în jurul orei 10:30, a fost supusă agresiunii fizice din partea soțului unei paciente care a decedat în dimineața aceleiași zile.

În rezultatul multiplelor lovituri cu mâinile și picioarele aplicate chiar după ce a căzut la podea, a suferit multiple vătămări corporale precum: XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, fiind internată în secția Neurochirurgie a IMSP IMU pentru tratament.

Leziunile corporale i-au cauzat o dereglare de lungă durată a sănătății, iar vătămarea corporală suferită, este apreciată de expertul judiciar ca fiind medie.

Administrația IMSP "Spitalul Clinic Municipal nr.1" nu a întreprins nici o acțiune în vederea elucidării circumstanțelor evenimentului din 10 martie 2018 conform Regulamentului privind modul de cercetare a accidentelor de muncă, motiv pentru care, la 15 martie 2018, a înaintat o plângere Inspectoratului de Stat al Muncii, în care a solicitat cercetarea accidentului de muncă.

La 11 aprilie 2018, a primit răspunsul nr.V-382 de la Inspectoratul de Stat al Muncii, prin care i s-a comunicat că, cercetarea accidentelor de muncă este de competența autorităților din domeniul siguranței ocupaționale conform domeniilor de reglementare, iar în caz de dezacord cu conținutul procesului-verbal, litigiul urmează a fi soluționat de instanța de judecată conform legislației referitoare la soluționarea litigiilor individuale de muncă.

În pofida faptului că accidentul de muncă s-a produs la 10 martie 2018, abia peste o lună, la 10 aprilie 2018, administrația IMSP Spitalul Clinic Municipal nr.1 a întocmit proces-verbal privind cercetarea cazului de agresiune a angajatului, iar copia procesului-verbal a fost remisă în adresa sa la 18 mai 2018, prin scrisoarea nr.05-4/402.

Deși în pct.5 al procesului-verbal din 10 aprilie 2018, Comisia de cercetare a accidentelor de muncă a constatat că, Ala Valenga s-a prezentat la locul de muncă conform graficului stabilit, iar după deces, cadavrul s-a aflat în salon 2 - 2,5 ore, conform documentelor de directivă în vigoare cu transportarea ulterioară la morga spitalului, confirmând în acest mod legalitatea acțiunilor reclamantei, precum și faptul că, evenimentul s-a produs la locul de muncă, la pct.3 al concluziilor din procesul-verbal din 10 aprilie 2018, Comisia de cercetare a accidentelor de muncă consideră că, evenimentul din 10 martie 2018 în care ultima a fost agresată, reprezintă un accident în afara muncii.

La 13 martie 2018, reclamanta a fost recunoscută în calitate de parte vătămată în cadrul procesului penal pe faptul agresiunii comise în privința sa la 10 martie 2018, la locul de muncă, iar la 12 aprilie 2018, pe faptul agresiunii a fost deschisă o cauză penală conform semnelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, pe faptul cauzării intenționate a leziunilor corporale medii.

Din motiv că IMSP "Spitalul Clinic Municipal nr.1" a clasificat evenimentul din 10 martie 2018 ca fiind accident în afara muncii, la 23 mai 2018, a înaintat o cerere în adresa administrației instituției medico-sanitare, prin care a solicitat examinarea cazului maltratării sale la locul de muncă.

La 07 iunie 2018 a primit răspunsul IMSP "Spitalul Clinic Municipal nr.1", prin care i s-a comunicat că, datele din procesul-verbal din 10 aprilie 2018 sunt veridice și nu este necesară o reexaminare suplimentară a cazului.

Reclamanta a considerat că, IMSP "Spitalul Clinic Municipal nr.1" la cercetarea evenimentului din 10 martie 2018 și la întocmirea procesului-verbal, a

interpretat eronat prevederile pct.3 al Regulamentului privind modul de cercetare a accidentelor de muncă adoptat prin HG nr.1361 din 22.12.2005 și este lipsită de temei constatarea faptului că, vătămarea sănătății reclamantei reprezintă un accident produs în afara muncii.

Cu referire la prevederile pct.4 al Regulamentului reclamanta a indicat că, constatarea realizată de Comisia de cercetare a accidentelor de muncă privind faptul că accidentul este în afara muncii, nu are la baza sa careva documente confirmative care ar permite efectuarea unei asemenea calificări și ținând cont de pierderea temporară a capacității de muncă a salariatei, în urma unui accident de muncă și de vătămarea corporală medie a integrității corporale, consideră că, procesul-verbal din 10 aprilie 2018 urmează a fi anulat, or, faptul agresiunii fizice la locul de muncă, constituie accident de muncă.

Cu referire la pct.21 din Regulamentul cu privire la cercetare accidentelor de muncă că, accidentul de muncă a avut loc la 10 martie 2018, însă procesul-verbal de cercetare a cazului de agresiune a fost emis abia la 10 aprilie 2018, în acest mod fiind încălcat termenul de 24 de ore stabilit de Regulament pentru desemnarea Comisiei de cercetare.

În urma accidentului de muncă suferit, a suportat un prejudiciu material și moral semnificativ, compus din sumele achitate pentru procurarea medicamentelor necesare pentru reabilitarea medicală, în cuantum de 4 087,91 lei.

De la momentul survenirii accidentului de muncă până la depunerea cererii de chemare în judecată, nu a fost în stare să muncească, respectiv nu a primit salariu pentru 4 luni, având un venit ratat de 30 000 lei, care în condițiile art.14 alin.(2) și art. 1418 alin.(2) Cod civil urmează să fie încasat din contul pârâtului.

În urma agresiunii suferite la locul de muncă, are numeroase XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX, toate aceste traume reflectându-se negativ asupra stării sale emoționale și mentale, provocându-i un stres emoțional puternic, suferind în acest sens un prejudiciu moral considerabil.

Anterior în cadrul IMSP ”Spitalul Clinic Municipal nr.1”, au mai existat cazuri de agresiune sale la locul de muncă, despre ce au fost informate organele de poliție și administrația instituției, care însă nu a întreprins nici o acțiune în vederea asigurării securității angajaților la locul de muncă.

A mai indicat că, prin Certificatul eliberat de Consiliul National pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de muncă, a fost stabilită pierderea capacității de munca a reclamantei cu 30 %, iar suma îndemnizației unice se compune din gradul de reducere a capacității de muncă, înmulțit la salariul mediu pe economie pentru luna anterioară lunii de comitere a accidentului de muncă.

Din anul 2016 Biroul National de Statistica calculează salariul mediu pe trimestre, fiind schimbată modalitatea de calcul pe luni, și astfel, ținând cont că, în luna martie s-a produs accidentul de muncă, luna februarie se încadrează în trimestrul I al anului 2018, iar potrivit informației BNS, în trimestrul I al anului 2018 salariul mediu pe economie era de 5 906,5 lei, care înmulțit cu 30 % generează suma de 177 195 lei.

În drept acțiunea a fost întemeiată pe prevederile art.9 alin.(1) din Legea securității și sănătății în muncă, art.9-10 din Legea asigurării pentru accidente de muncă și boli profesionale, art. art.196 alin.(1), 353, 355 Codul muncii, art.1422

alin.(1) Cod civil, pct.3 al Regulamentului privind modul de cercetare a accidentelor de muncă potrivit căruia, adoptat prin HG nr.1361 din 22.12.2005.

În fața instanței reclamanta Valenga Ala a solicitat anularea procesului-verbal din 10 aprilie 2018 privind cercetarea cazului de agresiune a angajatului IMSP ”Spitalul Clinic Municipal nr.1”; constatarea evenimentului produs la 10 martie 2018 în privința angajatei IMSP ”Spitalul Clinic Municipal nr.1”, Valenga Ala ca fiind accident de muncă; încasarea din contul IMSP ”Spitalul Clinic Municipal nr.1” în beneficiul său a prejudiciului material în cuantum de 4 087,91 lei, a prejudiciului moral în cuantum de 100 000 lei, a venitului ratat în cuantum de 30 000 lei, a indemnizației unice pentru pierderea temporară a capacității de muncă în cuantum de 177 195 de lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea din 02 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Central) cererea de chemare în judecată depusă de Valenga Ala împotriva IMSP ”Spitalul Clinic Municipal nr.1” a fost admisă parțial.

A fost anulat Procesul-verbal nr.1 din 10 aprilie 2018 al IMSP ”Spitalul Clinic Municipal nr.1” privind cercetarea cazului de agresiune a angajatului, constatându-se faptul că, evenimentul produs la 10 martie 2018 în privința Alei Valenga este un accident de muncă.

A fost încasată de la IMSP Spitalul Clinic Municipal nr.1 în beneficiul Alei Valenga, indemnizația unică pentru pierderea capacității de muncă în sumă de 177 195 de lei, prejudiciul material în sumă de 4 087,91 lei, prejudiciul moral în sumă de 50 000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 12 000 lei, în rest pretențiile fiind respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 09 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de IMSP ”Spitalul Clinic Municipal nr.1”, casată hotărârea din 02 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Central), cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 11 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) au fost atrași în proces, în calitate de intervenienți accesorii ÎS ”Servicii Pază” a MAI, ”DVS Service” SRL, Inspekția de Stat a Muncii și Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă.

Prin încheierea din 15 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a fost atras în proces, în calitate de intervenient accesoriu, Coptu Iurie, succesorul în drepturi și obligații a lui Coptu Gheorghe.

Prin hotărârea din 15 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Valenga Ala împotriva IMSP ”Spitalul Clinic Municipal nr.1” (Spitalul Clinic Municipal ”Gheorghe Paladi”), intervenienții accesorii ÎS Servicii Pază a MAI, DVS Service SRL, Inspectoratul de Stat al Muncii, Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă, Coptu Iurie, succesorul în drepturi lui Coptu Sergiu.

A fost anulat procesului-verbal nr.1 din 10 aprilie 2018 privind cercetarea cazului de agresiune a angajatului și constatat evenimentul produs la 10 martie 2018 în privința angajatei IMSP Spitalul Clinic Municipal nr.1, Valenga Ala ca fiind accident de muncă.

A fost încasată de la Spitalul Clinic Municipal ”Gheorghe Paladi” în beneficiul Alei Valenga, indemnizația unică pentru pierderea capacității de muncă în sumă de

177 195 de lei, suma de 4 087,91 lei cu titlu de prejudiciul material, suma de 50 000 de lei cu titlu de prejudiciul moral și cheltuielile de judecată pentru asistența juridică, în sumă de 12 000 de lei, în rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

În consolidarea opiniei sale, prima instanță a reținut că, în contradicție cu pct. 19 din Regulamentul privind modul de cercetare a accidentelor de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1361 din 22 decembrie 2005, evenimentul produs la 10 martie 2018 a fost cercetat de o altă comisie (Mateiciuc Alexandru, Simionica Varvara, Alexandru Rotaru, Ganea Iulia și Iulia Gavriluță), decât cea formată de conducătorul unității (Arieni Ion, Mateiciuc Alexandru, Simionica Varvara, Ganea Iulia și Alexandru Rotaru). La fel, potrivit normei menționate, indiferent de natura accidentului supus cercetării, acesta urmează să fie examinat în termenii stabiliți de Regulament, iar pct. 25 al Regulamentului în cauză, stabilește că de la data emiterii dispoziției respective, comisia unității va cerceta circumstanțele și cauzele producerii accidentului, va întocmi și va semna, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare, procesul-verbal de cercetare, care ulterior va fi aprobat și semnat de către angajator în termen de 24 ore.

Prima instanță a constatat că, din analiza procesului-verbal nr.1 din 10 aprilie 2018 privind cercetarea cazului de agresiune a angajatului IMSP SCM nr. 1, reiese depășirea termenului prevăzut de Regulament și că reclamanta Valenga Ala nu a fost invitată și nu i-au fost solicitate explicații. Actul menționat conține concluzia că, Valenga Ala, fiind informată de personalul medical de gardă din secție nu a întreprins măsuri concrete și nu a informat rudele pacientei prin telefon privitor la înregistrarea decesului, nu a preîntâmpinat personalul medical de gardă din secția terapie nr.2 despre necesitatea direcționării rudelor decedatei către șeful secției - Valenga Ala, pentru a fi consiliate pentru a preveni situația de conflict care s-a soldat cu agresiune fizică. La fel, este indicat că reclamanta nu a respectat mai multe prevederi ale obligațiilor de funcție conform fișei de post, inclusiv 2.1d; 3.1g; 4f; 5a; 5b, fapt care ar fi putut preveni situația de agresiune.

Din procesul-verbal nr. 1 din 10 aprilie 2018 și explicațiile angajaților spitalului în cadrul cercetării accidentului de muncă, precum și din declarațiile reclamantei Valenga Ala, rezultă că pacienta secției terapie nr.2 XXXX, a fost internată în mod urgent în secție la 08 martie 2018, iar la 10 martie 2018, ora 07:10, pacienta a decedat. Medicul de gardă, în jurul orelor 08:45, a anunțat-o pe șefa secției Valenga Ala despre faptul că XXXX a decedat. În jurul orelor 09:00 în secție s-a prezentat soțul pacientei decedate XXXX și fără a respecta normele sanitare și fără permisiune s-a îndreptat spre salonul nr.317, unde se afla pacienta decedată. Instanța a concluzionat că, în pofida faptului că instituția medicală din anul 2017 este asigurată cu pază non-stop, soțul pacientei decedate a intrat în secția terapie, în afara programului de vizită, fără acordul și contrar observațiilor asistentei medicale de gardă, deci personalul medical nici nu a avut posibilitate să direcționeze soțul pacientei către șefa secției, iar reclamanta Valenga Ala nu putea să prevadă aceste circumstanțe.

Mai mult, instanța de judecată a reținut lipsa probatoriului în susținerea concluziei din procesul-verbal contestat precum că, anunțarea rudelor decedatei intră în obligațiile de serviciu a șefului secției, precum și nu s-a probat termenul în interiorul căruia rudele decedatei urmau a fi informate. Standardele naționale și

internaționale, care stabilesc procedurile operaționale cu privire la externarea pacienților decedați, atestă că informarea rudelor despre decesul pacientului se efectuează numai după 2 ore de la momentul constatării decesului de către medicul de gardă sau medicul curant. Mai mult ca atât, corpul pacientului decedat poate fi transportat în secția anatomopatologică doar după expirarea termenului de 2 ore după constatarea decesului și transportarea este în obligația infirmierilor și asistenților medicali de serviciu.

Cu privire la constatările din procesul-verbal nr. 1 din 10 aprilie 2018 precum că reclamanta nu a respectat mai multe prevederi ale obligațiilor de funcție, instanța a indicat că nici în constatările comisiei și nici în cadrul dezbaterilor judiciare reprezentantul pârâtului nu a indicat care obligații nu au fost executate de către reclamantă.

Deși comisia a constatat că, cazul de agresiune asupra reclamantei Valenga Ala, s-a petrecut la locul de muncă a acesteia, în secția de terapie nr. 2, unde ultima, se afla în proces de activitate și în legătură cu faptul că soțul pacientei decedate, aflând despre decesul soției, a mers în sala medicilor și a agresat-o fizic pe Valenga Ala, contrar pct. 4 al Regulamentului menționat, comisia a calificat evenimentul ca fiind un accident în afara muncii.

Astfel, reieșind din obligativitatea angajatorului de a asigura securitatea și sănătatea lucrătorilor sub toate aspectele ce țin de activitatea desfășurată, prima instanță a tras concluzia că, comisia a examinat superficial cazul de agresiune asupra reclamantei, nu a dat o apreciere corectă circumstanțelor evenimentului produs, nu a stabilit cu exactitate cadrul normativ privind încălcările admise de reclamantă care ar fi condus la producerea cazului de agresiune și în ce măsură respectarea acestor norme ar fi putut preveni asemenea eveniment, la fel, nu există un șir logic între constatările comisiei și concluziile acesteia, care în ansamblu contravin prevederilor pct. 13 din Regulament și condiționează admiterea pretenției cu privire la anularea procesului-verbal nr.1 din 10.04.2018 al IMSP Spitalul Clinic Municipal nr.1 privind cercetarea cazului de agresiune a angajatului.

Instanța de judecată a evidențiat prevederile art. 9 al Legii securității și sănătății în muncă nr. 186 din 10.07.2008, potrivit căruia, angajatorul este obligat să asigure securitatea și sănătatea lucrătorilor sub toate aspectele ce țin de activitatea desfășurată. În cazul în care angajatorul apelează la servicii externe de protecție și prevenire, el nu este exonerat de responsabilitățile sale în domeniul securității și sănătății în muncă. Obligațiile lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă nu aduc atingere principiului responsabilității angajatorului. Obligații generale ale angajatorului sunt prevăzute de art. 10 al Legii securității și sănătății în muncă. La caz, angajatorul nu a creat condiții de siguranță la locul de muncă a medicului Ala Valenga, astfel încât accesul la sala medicilor sau la cabinetele acestora, unde își desfășoară activitatea profesională, să fie restricționat atât pacienților cât și terțelor persoane, în situația în care, soțul pacientei decedate a avut acces liber până la sala în care se afla medicul Valenga Ala.

Prin decizia din 17 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Instituția Medico-Sanitară Publică "Spitalul Clinic Municipal nr.1 (Spitalul Clinic Municipal "Gheorghe Paladi"), casată parțial hotărârea din 15 iulie 2021 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru) și emisă o nouă

hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, procesul-verbal nr.1 privind cercetarea cazului de agresiune a angajatului IMSP SCM nr. 1 din 10.04.2018 este unul legal și întemeiat, întocmit în strictă corespundere cu prevederile legale, or, în urma cercetării cazului violenței împotriva reclamantei Valenga Ala, șef al secției terapie nr.2, de către Comisia formată în acest sens, s-a constatat cu certitudine că, soțul pacientei, care a decedat în dimineața aceleiași zi, fapt despre care ultimul nu avea cunoștință, în urma conflictului pe care îl avuse cu Valenga Ala, a agresat-o fizic pe ultima, situație care a stat la baza declanșării acțiunilor violente față de ultima. Astfel, vătămarea corporală a avut loc în rezultatul acțiunilor unui vizitator al pacientei, cazul dat fiind corect apreciat de Comisie drept accident în afara muncii.

La 19 iulie 2022, Valenga Ala, reprezentată de avocatul Rusu Serghei, a contestat cu recurs decizia din 17 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat faptul că la emiterea deciziei instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

La 09 septembrie 2022 (prin poștă electronică și prin oficiul poștal), IMSP Spitalul Clinic Municipal ”Gheorghe Paladi” a depus o referință la recursul declarat de către Valenga Ala, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

La 14 septembrie 2022 (prin poștă electronică) și la 19 septembrie 2022 (prin oficiul poștal), Consiliul Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de Muncă a depus o referință la recursul declarat de către Valenga Ala, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 17 februarie 2022, expediată părților și participanților la proces la 12 aprilie 2022, fără a se cunoaște cu certitudine data recepționării acesteia. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referințe, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Valenga Ala, reprezentată de avocatul Rusu Serghei, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Valenga Ala, reprezentată de avocatul Rusu Serghei, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Valenga Ala, reprezentată de avocatul Rusu Serghei.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Valenga Ala, reprezentată de avocatul Rusu Serghei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas